2021

Raport anual

UiPath Foundation

Cuprins

5 Mesaj de bun venit
9 Manifesto
13 Programe
14 Future Acceleration Program
40 Early Education Forward
44 Nurture Teachers' Potential
46 Digital Literacy
50 Reacție COVID-19
54 Voluntariat și Mentorat
60 Cine suntem
62 Date financiare
64 Încheiere

Mesaj de BUN VENIT

„Se spune că un obicei se formează în 21 de zile. Nu știu dacă e adevărat, în schimb, cred cu tărie că primii trei ani sunt definitorii când vorbim despre activitatea unei organizații. Noi tocmai am trecut prin ei — cu încredere, teamă, speranță și curaj. Am fost ghidați de multe sentimente și emoții, de multe ori contradictorii, însă am mers înainte și am reușit să trecem cu bine prin această perioadă. Am reușit să prindem rădăcini, atât în România, cât și în India, iar acum vrem să le asigurăm toate condițiile pentru a crește cât mai puternice.

Și acesta a fost un an de adaptare, în care ne-am ambiționat să continuăm proiectele începute, indiferent de situația pandemică. Deși incluziunea digitală este o prioritate pentru noi, experiența din comunități ne-a arătat cât de valoroase sunt contextele hibrid, unde intersecția dintre online și întâlnirile față în față oferă copiilor din familii sărace cele mai bune oportunități educaționale și sunt o sursă de bucurie. Iar una dintre cele mai mari bucurii ale anului este chiar reușita organizării taberelor de vară, moment care a reprezentat reconectarea fizică a comunității noastre, după un 2020 în care majoritatea interacțiunilor s-au desfășurat online. Copiii din programele noastre s-au bucurat de prezența voluntarilor și au petrecut timp de calitate împreună.

Raluca Negulescu-Balaci
Directoare executivă

În 2021 am privit mult înainte, însă ne-am uitat și în urmă la ce am fi putut face mai bine. Am căutat să învățăm din experiența anilor anteriori și să ne îmbunătățim intervenția — pentru un impact cât mai mare, adaptat nevoilor beneficiarilor programelor noastre. În ciuda contextului pandemic și a restricțiilor în vigoare, toate cele trei programe ale noastre au continuat: Future Acceleration Program, Nurture Teachers' Potential și Early Education Forward, iar intervenția noastră a însemnat nu numai extinderea către o altă zonă geografică din România sau includerea unor beneficiari noi în programe, ci și noi parteneriate sau implicarea în inițiative noi. În paginile care urmează vă invit să aflați mai multe detalii.

O bucurie enormă ne-a fost oferită de voluntarii noștri care ne-au fost alături pe parcursul celor peste 2000 de ore de voluntariat oferindu-le copiilor, cu generozitate, timpul și cunoștințele lor. Implicarea voluntarilor ne încurajează să extindem programele, atât din punct de vedere geografic, cât și al conținutului lor.

Înainte de a vă lăsa să parcurgeți raportul nostru anual pe 2021, doresc să mulțumesc tuturor celor care fac parte din această poveste frumoasă: echipa fundației, voluntari, mentori, donatori, membri ai Boardului, și parteneri și, nu în ultimul rând, copiilor și familiilor lor. Împreună, cu efortul fiecăruia, vom reuși să înrădăcinăm schimbarea de care avem atât de multă nevoie în lume.

Manifesto

Am pornit la drum în ianuarie 2019, cu viziunea pentru o lume definită de compasiune, în care construim cel mai bun context educațional pentru copiii din familii sărace din România și India. Atunci am sădit primele planuri, fără să știm ce va urma la doar un an de la primul nostru pas în lume. Anul 2020 a fost despre curaj, despre mobilizare. Ne-am adaptat pandemiei, am reacționat rapid și am găsit soluții valoroase într-un timp scurt, pentru a le fi în continuare alături copiilor și familiilor din programele noastre.

2019 2020

Dar iată-ne în 2021, cu provocări suplimentare aduse de pandemie în viețile copiilor din programele noastre. Am consolidat intervențiile educaționale și le-am ajustat la un context educațional instabil care a dus la adâncirea decalajelor educaționale pentru copiii cu care lucrăm. Ce-am reușit să facem? Ne-am extins intervenția — atât geografic, cât și ca abordare, ne-am consolidat relațiile cu partenerii strategici, voluntarii și cu copiii din programe, am încheiat parteneriate noi și am explorat noi posibilități prin care să amplificăm impactul intervențiilor noastre.

2021

Programe

14 Future Acceleration Program

40 Early Education Forward

44 Nurture Teachers' Potential

Future Acceleration PROGRAM

„Chiar a început să meargă bine la matematică și română. Nu mă aș-teptam!”, a spus mama lui S. din Mihăileni, Botoșani.

Prin acest program, ce reprezintă intervenția noastră emblematică, identificăm copii cu vârste cuprinse între 11 și 16 ani din comunitățile vulnerabile din România și India și le asigurăm un pachet integrat de sprijin, cu scopul de a reduce riscul de abandon școlar și de a le stimula potențialul pe termen lung.

Astfel, am construit o abordare holistică care cultivă motivația educațională a copiilor și preia povara sărăciei și cea a marginalizării, printr-un pachet de sprijin de 360 de grade, ce constă în: burse lunare, activități educaționale, haine, rechizite, monitorizare medicală și dotare cu echipamentele digitale de care au nevoie pentru a putea participa la activitățile organizate online.

În România, partenerii noștri, alături de care am reușit, în 2021, să scoatem în evidență potențialul extraordinar al copiilor, sunt:

- Policy Center for Roma and Minorities — București, Ferentari
- Fundația Inimă de Copil — Galați
- Asociația Bună ziua, Copii din România — Vaslui
- Fundația Pro Patrimonio — Botoșani și Olt

2021 a fost anul în care ne-am extins rădăcinile într-o nouă comunitate din județul Olt. Alături de echipa Pro Patrimonio, am purtat discuții cu școlile și le-am urat „bun venit” primilor 20 de participanți în program și s-a alăturat echipei noastre un nou coordonator local în sudul României.

Cu sprijinul partenerilor noștri strategici din India, Dream a Dream, am oferit sprijin nu numai copiilor înscriși în programe și familiilor lor, dar și altor copii afectați de pandemie și profesorilor lor. Pe parcursul anului am reușit să susținem peste 5000 de copii din India și am oferit 200 de burse.

Am continuat

Am început anul în siguranță și ne-am dorit ca toți copiii din comunitățile noastre să aibă tot ce le trebuie pentru al doilea semestru de școală.

Ne-am străduit să facem meditațiile cât mai utile și plăcute pentru elevi. Și, deși a fost greu pentru ei să interacționeze online și să-și mențină atenția la ore, în urma chestionarului nostru de evaluare a activității, a rezultat că peste 80% dintre copii consideră lecțiile online utile și foarte utile. Pe întreg parcursul anului am oferit 1500 de ședințe de meditații online.

Am continuat, cu ajutorul a 8 voluntari din UiPath, să organizăm atelierele de Robotic Process Automation (RPA) pentru copiii din program.

Am asigurat asistență medicală copiilor înscriși în program prin analize medicale, consultații oftalmologice, stomatologice, ginecologice și de nutriție. Pe lângă sprijinul acordat în București, am oferit

servicii medicale de prevenție copiilor din Cluj, Botoșani, Galați și Vaslui, prin intermediul caravanei mobile.

Alături de partenerii noștri de la Zâna Merciluță, am continuat webinariile despre igiena dentară și ne-am deplasat în comunitățile din Cluj, Galați, Vaslui și Botoșani cu caravana mobilă.

Ne-am adaptat

După o lungă perioadă de pandemie, copiii au început să simtă din ce în ce mai intens nevoia de socializare, de interacțiune fizică și distracție cu prietenii. Pentru a respecta normele de sănătate impuse de pandemie, nu am putut organiza o singură tabără cu toți copiii, însă am reușit să organizăm șase, câte una în fiecare comunitate. „Tot ce a fost în tabără a fost frumos, abia aștept să vină următoarea tabără”, spune unul dintre cei 200 de copii participanți. Workshopuri de comunicare, programare, lucru în echipă, leadership, roboți interactivi, experimente științifice, activități fizice, explorarea lumii prin realitatea virtuală — toate au fost momente apreciate și mult așteptate de copii. „În tabără mi-a plăcut că eram

felicitați toți, chiar dacă nu ne ieșea ce trebuia să facem”, completează un alt participant.

Am fost martorii parcursului extraordinar avut de documentarul „Acasă — My Home” și ne-am bucurat de numărul impresionant de premii obținute la numeroasele competiții de profil la care a participat. Și, deși nu a intrat în cursa finală pentru Oscar, marea satisfacție a venit din faptul că povestea familiei Enache (reprezentativă pentru atât de multe familii aflate în situații de vulnerabilitate) a ajuns să fie cunoscută de un public atât de mare. Am continuat să fim alături de familie, oferindu-le sprijin material (burse lunare, rechizite, îmbrăcăminte etc.) dar și ajutor în zona de integrare socială.

Am creat

Alături de British Council, am organizat o serie de workshopuri online de storytelling prin fotografie, care să îi ajute pe copii să-și îmbunătățească cunoștințele de limba engleză.

Alături de Salvați Copiii, am oferit copiilor din program sesiunile „Ora de net”, pentru a-i ajuta să conștientizeze riscurile la care se expun în mediul online. Siguranța în mediul online și știrile false au reprezentat subiectele principale. „Noi nu mai știm ce este adevărat și ce nu. Eu chiar credeam că toate informațiile pe care le găsesc pe internet sunt adevărate, pentru că înainte de a fi postate, cineva le verifică”, a spus unul dintre elevii participanți. La cele 9 sesiuni organizate au participat 150 de copii din Future Acceleration Program.

Copiilor din medii vulnerabile le lipsesc, de cele mai multe ori, modelele și perspectivele care să-i inspire. Motiv pentru care, alături de 6 voluntari UiPath, am organizat o serie de întâlniri online numite „Inspirational Speakers”. În cele 9 sesiuni desfășurate, aceștia le-au povestit copiilor despre jobul lor, parcursul profesional, provocările întâmpinate, despre eșecuri și reușite. „Mi-a plăcut că ați fost sinceri cu noi. Să aveți mult succes în continuare la meseria pe care o practicați!”

Rezultate 2021

În România

Am sprijinit 349 copii în cele 6 comunități din România în care intervenim.

Am oferit în total peste 12 tone cu pachete, dintre care peste 2,6 tone de rechizite, 5,7 tone de alimente, 2,7 tone cu produse sanitare și 1,1 tone de haine.

Copiii din program au beneficiat de servicii medicale — peste 300 de consultații medicale: oftalmologice, stomatologice și de nutriție.

Copiii au investit 16.775 ore în meditațiile online și 3.065 ore în educația non-formală, dintre care 1.020 doar în ateliere de dezvoltare a Digital Skills — RPA for Kids, Ora de Net sau RoboHub.

În India

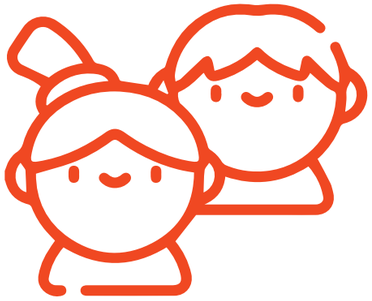

Am sprijinit peste 5000 de copii.

Am oferit 200 de burse.

Poveștile Future Acceleration PROGRAM

Ciprian este coordonator local al UiPath Foundation la Cluj. Lucrează de 22 de ani cu și pentru copii: din centre de plasament sau în zone rurale unde a făcut dezvoltare comunitară.

De trei ani e în permanentă legătură cu cei 36 de copii și părinții lor din Future Acceleration Program al UiPath Foundation la Cluj. Simte că munca sa, aici, deja a prins rădăcini. Îi place că poate contribui la plasa de siguranță, despre care crede că se țese în jurul fiecărui copil bursier. „Creăm acea plasă de siguranță și depinde de noi să trezim în copii și părinți dorința de a face mai mult, de a depăși situația de vulnerabilitate cu care ei intră în program."

Copiii și familiile lor, pe care îi are în grijă Ciprian, au trecut prin situații sociale dificile, uneori la limita cu supraviețuirea. „De multe ori mă gândesc dacă eu aș putea să le duc", spune Ciprian, „au reușit să facă față cu cicatrici, cu răni care încă supurează, nu le-a fost ușor. Dar, poartă după ei o experiență pentru care îi valorizez și îi apreciez, dar și un balast, care e ca o piatră de moară groaznic de grea și îi poate trage în jos. Îi poate ține prizonieri în acel ciclul al vulnerabilității".

Spre exemplu, unul dintre copii face parte din a treia generație, în familia sa, de oameni care încearcă să spargă ciclul vulnerabilității

și al sărăciei. Ciprian nu putea reuși să-l ajute pe acest băiat să se țină de școală, să vină la meditații, să viseze la ce-și dorește să devină, dacă nu ar fi lucrat cu familia sa. „Îi ajutăm să facă schimbări care să nu-i sperie și care să le dea lor încredere”, spune Ciprian. Și bunica și mama adolescentului au crescut în centre de plasament, iar atunci când Ciprian le-a cunoscut, locuiau cu toții într-un beci improvizat. Tatăl băiatului murise cu câțiva ani în urmă, iar bunica și mama se descurcau cum puteau în această locuință. Nu era ceva ce putea fi renovat, iar familiei trebuia să-i găsească rapid o altă casă. Băiatul chiar spunea că nu dorește să se mai ducă la școală fiindcă colegii râd că-i miros hainele a mucegai. Ciprian împreună cu asistenții sociali din primărie au reușit să-i găsească un apartament, iar chiria le este plătită timp de trei de ani de către Direcția de asistență socială.

Ciprian a fost alături de ei în zilele când s-au instalat în noua casă. i-a ajutat să monteze televizorul și masa unde vor mânca împreună. „Lucrurile s-au așezat foarte bine”, spune Ciprian, „mi-au trimis de Crăciun un filmuleț cu doamna care face cozonaci în casă. E un nivel de încredere și de relație, care, în contextul ăsta, vine pe lângă

ce oferim noi prin burse. Creăm un parteneriat, încredere, respect, responsabilitate, asta e ce lipsește în viața lor.”

Alți copii provin din familii monoparentale, unde mamele sunt singure, după ce au reușit să supraviețuiască violenței domestice. „Aceste doamne au avut tăria și curajul să iasă din acel ciclu, să fugă din comunitățile lor, să ia viața de la zero, cu frici, cu traume”, spune Ciprian, „pentru că atunci când le-am întâlnit, acum trei ani, nu am putut purta o discuție foarte coerentă datorită emoțiilor foarte puternice, a lacrimilor și a tensiunii pe care o simțeam în viața lor”.

Într-unul dintre aceste cazuri, mama a fost agresată repetat și a scăpat printr-o minune. Fiul a rămas cu sentimente de vină – că nu și-a apărat mama – și cu altele de regret, fiindcă a fost nevoit să-și părăsească locul în care trăise. Băiatul de 16 ani face acum consiliere psihologică, prin intermediul programului, fiindcă trauma rămasă a fost greu de dus.

Sunt alte familii care locuiesc în comunități sărace, la marginea orașului, uneori în căsuțe improvizate. Asta creează o dependență care nu-i ajută să meargă mai departe. Dar, mama uneia dintre fetele din programul Fundației de la Cluj, s-a responsabilizat într-atât de mult încât ea însăși s-a înscris la programul educațional „A doua șansă” ca să-și continue studiile. Tot cu ajutor de la primărie pentru trei ani, a închiriat un apartament și s-a mutat din curtea unde locuia. Marea victorie recentă este că și-a luat și permisul de conducere. „A ieșit din spațiul acela și contează enorm de mult, să știi ca ai spațiul tău, că nu ești încremenit în acea stare”, povestește cu mândrie Ciprian.

Când vorbește despre sprijinul pe care-l oferă părinților, prin munca sa de coordonator local, Ciprian folosește o comparație: „E ca atunci când punctezi cu bățul la ski, nu îl pui niciodată jos, doar te înclini ca și cum te sprijini. Dar nu o faci, însă e important să știi că e cineva acolo să te susțină”.

Munca e sprijin pentru copii și familiile lor e de neprețuit, spune Ciprian. „Mă face să mă simt util, iar dacă pot să aduc o schimbare cât de mică sau dacă ei își transformă viața într-o anumită măsură și eu am avut o contribuție, înseamnă că nu am trăit degeaba.”

Să devină fotbalist e cel mai mare vis al lui I., un băiat de 11 ani care se descrie ca „un copil obișnuit, câteodată cuminte, câteodată neastâmpărat”. E mijlocaș, dar se descurcă și în poartă, și i-ar plăcea să joace pentru România. Așa că exersează în grădină, pe iarbă, să nu se lovească, schemele pe care le vede la Cristiano Ronaldo, fotbalistul lui preferat.

Când nu bate mingea, merge cu prietenii în drumeții pe dealurile din jur sau se plimbă cu bicicletele. Se joacă în curte cu cei doi frați, de 6 și 13 ani, sau se uită la desene animate pe YouTube, cu o pungă de popcorn. E apropiat de frații lui și îi place mai mult să se joace cu ei decât cu colegii de la școală. „Acasă e mai bine. Or fi la școală mai mulți copii, dar nu e cum e cu frații tăi, să te joci, să te înțelegi.”

Știe că școala e importantă, pentru că „fără carte nu poate ajunge departe”. „Îmi trebuie și română și matematică, ca să pot să ajung cineva.” Când vine acasă după ore, mănâncă și participă la meditațiile pe care el și alți 20 de copii din satele Braneț și Osica le fac online, prin Future Acceleration Program: luni la matematică și joi la română. „M-au ajutat foarte mult până acum. La română, în ultima lucrare, la literatură am luat 8 și la gramatică 7.”
Îi plac profesorii cu care face meditații, pentru că explică clar și nu țipă. A învățat de la ei cum să facă adunarea, împărțirea sau fraze mai lungi. Se descurcă să intre de pe tabletă și o ajută și pe vecina lui, N., să se logheze când are probleme tehnice. Îi plac jocurile cu exerciții cu adjective sau de matematică pe care le face la meditații, și îi place și să deseneze.

Dar cel mai mult i-a plăcut în tabăra din august 2021, prima acțiune a Fundației la care au participat copiii din comunitatea din Olt, inclusă în program vara trecută. Timp de două zile, copiii din cele două sate au participat la o serie de activități non-formale, alături de echipa UiPath Foundation și de voluntari din cadrul UiPath, care au avut loc la conacul Neamțu din satul Olari, un monument istoric aflat în proces de reabilitare de către Fundația Pro Patrimonio,

partenerul strategic al Fundației pentru intervenția din Olt. „A fost foarte frumos, ce n-aș da să mai fie o dată”, își amintește I, căruia i-au plăcut mai ales orele de robotică și de muzică. Au jucat și acolo fotbal, iar amintirea lui preferată e întâlnirea cu Profesorul Trăznit, care făcea experimente cu praf într-o soluție care exploda, cu care a făcut și o poză.

„Tabăra e magică și transformă copiii, pentru că întâlnesc acolo adulți de încredere”, spune Laura, coordonatoare locală în Olt. „Au luat contact cu adulți echilibrați emoțional, care știu ce înseamnă nevoile copiilor, să fie ascultați, să fie văzuți. După care s-a continuat prin meditații, și acolo profesorii sunt altfel, sunt atenți, nu ridică tonul. Copiii învață că se poate și altfel, învață să se respecte, să-și respecte și ei nevoile și să ceară lucrul acesta. Impactul acesta cu adulți mi se pare foarte important.”

Tatăl lui I, care are 44 de ani și e lăutar, a observat și el un progres la școală de când face meditații. „Parcă s-a mai schimbat câte o treaptă la note, față de cum era înainte.” Iarna, când au stat mai mult în casă, i-a fost drag să asculte meditațiile online ale fiului, „să mai învețe câte ceva”, și a observat și el ce frumos explică profesorii.

Îi spune uneori lui I. să se implice mai mult la școală, să tragă mai mult de el. „În viață e un principiu, când nu mai poți, mai poți puțin. Trebuie să te zbați.”
El se zbate să-și crească singur cei trei copii, cu sprijinul bunicilor. E mândru de cei trei fii, care se înțeleg bine și îl ajută prin gospodărie. Când are timp, ies în oraș la un suc sau se joacă în curte. „Încerc să-i distrez, nu vreau să simtă lipsa mamei. Am avut ambiția mea, eu lupta cu viața asta nu o pierd. Dacă am copiii ăștia, n-o să-i abandonez niciodată. Îi iubesc mult, chiar mă fac fericit.”

Dacă nu ajunge fotbalist, lui I. i-ar plăcea să fie lăutar, ca tatăl lui. Nu e un venit stabil, dar din primăvară până toamna târziu, când se termină sezonul, are și săptămâni cu patru cântări și reușește să economisească pentru iarnă. „E principiul furnicii, strângi vara pentru iarnă. Dacă ești un pic cumpătat, ții de bani.”

I. vrea să termine școala, apoi liceul din orașul apropiat Balș, să se angajeze și să strângă bani ca să-și contruiască o casă. „Toți aspirăm la ce e mai bun, vrem ce e mai bun pentru copii, dar și pentru noi.”, spune tatăl lui, care își dorește și pentru I. un viitor cu tot ce e mai bun. „Dar depinde si de el, depinde ce înclinații o să aibă, ce deprinderi. Sper să înțeleagă că viața este grea și să devină responsabili pentru ceea ce fac.

Pentru că începe orele la 8 dimineața, M., o fată vorbăreață și curioasă în vârstă de 11 ani, se trezește de la 6.30, uneori înaintea mamei. Îi place să ajungă la școală înaintea tuturor, așa că se îmbracă, mănâncă, apoi pleacă pe jos spre școală. Materiile ei preferate sunt româna, biologia și engleza, pe care o predă diriginta ei, de care-i place pentru că explică rar și are timp să înțeleagă.

Colega de bancă e și prietena ei cea mai bună, N., cu care împarte totul. Se ajută cu temele, se uită la clipuri amuzante pe TikTok, iar dacă una își ia un corn de la magazin, fiecare mănâncă jumătate. „Așa facem noi tot timpul.”

Din vara lui 2021, M. face parte din Future Acceleration Program, alături de 20 de copii din satele Braneț și Osica din Olt, cele mai noi

comunități incluse în programele UiPath Foundation. M și alți 13 copii sunt din satul Braneț, o comunitate vulnerabilă, cu multe familii monoparentale, cum e și a ei, cu puține locuri de muncă pentru părinți și oportunități de viitor pentru copii. Mama ei, care lucrează în orașul Balș, în salubritate, e una dintre puținele cu un job stabil; în rest, depind de munca sezonieră, de alocațiile copiilor sau de pensiile bunicilor.

Prin Future Acceleration Program, elevii din cele două sate participă la meditații online săptămânale la limba română și matematică, prin care recuperează din decalajele educaționale și învață să navigheze în lumea digitală. Primesc și o bursă lunară și participă la activități non-formale la Conacul Neamțu din satul Olari.

Ca astfel de proiecte să prindă rădăcini și să aibă impact pe termen lung, e important ca întreaga comunitate să fie implicată. Fundația Pro Patrimonio își propune astfel să redea locuitorilor monumentele istorice pe care le restaurează, transformându-le în centre educaționale pentru copii.

Lui M. îi plac mult meditațiile din cadrul programului, pentru că doamnele profesoare au voce frumoasă, explică bine și o implică

și pe ea la ore, ceea ce la școală nu se întâmplă des. „Dacă nu știu un exercițiu, mă ajută să-l înțeleg din ce în ce mai bine. Când i se blochează Zoom-ul sau tableta, o ajută să dea restart Laura, coordonatoarea locală, care spune că pentru copii „meditațiile sunt ca o formă de socializare. Abia așteaptă, intră cu atâta entuziasm, se deschid foarte mult, sunt prezenți."

M își amintește cu plăcere și de tabăra din vara trecută de la conacul Neamțu, chiar dacă a fost răcită și a lipsit în prima zi. A amuzat-o Profesorul Trăznit și experimentele cu apă pe care le-au făcut împreună, orele de robotică și de muzică și faptul că și-a făcut prieteni noi.

Expunerea la astfel de activități le oferă șansa să-și descopere abilitățile și creativitatea, spune Laura. „Sunt contexte în care fiecare se descoperă și devin mai îndrăzneți, mai curajoși. Deja se văd efectele, pe lângă acumularea de informații și de cunoștințe, partea aceasta o văd mult mai de impact. Se vede și în comportamente la școală, cei care erau un pic mai violenți, un pic se mai schimbă."

Unii copii înțeleg că programul le oferă o șansă importantă și o valorifică din plin, mai spune Laura. „Sunt atât de conștienți că au prins trenul acesta, sunt atât de responsabili, mă sună să confirm

că nu se fac meditațiile, că nu vor să rateze. Responsabilitatea asta din partea lor mă uimește."

Când ajunge acasă de la școală, M. îi place să-și ajute mama și bunica la treburile casnice: spală vasele, mătură și îi place când o lasă pe ea să pulverizeze ferestrele cu soluția de curățat. „Mă calmez de tot stresul." De la mama ei, de care spune că e apropiată „ca două surori", învață să fie un om mai bun și să nu facă prostii.

O relaxează și să deseneze, să citească dintr-o carte primită de la Laura, Războiul care mi-a salvat viața, sau să se joace pe tabletă; i-a plăcut mai ales un joc prin care a învățat sistemul solar. Dar „cel mai mult și cel mai mult" îi place să se joace cu cei patru pisoiași. „Mor de drag când îi văd. Când ajung acasă, dacă sunt tristă, ei mă înveselesc."

D. are 12 ani, este în clasa a VI-a și-și dorește cât mai mult sport în viața lui. Îi place să se plimbe cu bicicleta prin cartier, să joace fotbal și baschet în curtea școlii. Adoră tenisul, pe care l-a practicat câteva luni la școală, chiar înainte de pandemie. Instructorul le-a împrumutat paletele de tenis în acea perioadă și jucau în sala imensă de sport a școlii, își amintește D. cu nostalgie. „E un copil foarte responsabil și a fost cuminte de mic", spune mama sa.

Locuiesc în cartierul Ferentari, într-o căsuță, într-o curte cu familia extinsă, la doar cinci minute de școală. Trăiesc mai aglomerat, dar e tot ce-și permit și sunt recunoscători, fiindcă „alții nu au nici unde dormi", spune Fănuța, mama lui D. Ea are 45 de ani și de câteva luni a devenit singura întreținătoare a familiei, fiindcă soțul are mari probleme cu coloana vertebrală și nu mai poate munci. Fănuța muncește la un restaurant-cantină din cartier, unde face de toate: curățenie, spală vase, gătește, de la șapte dimineața la 4 după-amiaza. Salariul e mic, uneori îl completează cu muncă suplimentară de curățenie în casa patronilor, o dată la două săptămâni.

Sunt multe ore la muncă, așa că e bucuroasă că D. are un program pe care-l respectă. Se duce și se întoarce singur de la școală de ceva vreme și, după ore, nu pierde vremea. Își pregătește temele

sau deschide laptopul pentru meditațiile de la română și engleză. Îi plac calculatoarele, atât de mult încât și-a strâns bani ca să-și cumpere un laptop.

Fără ajutorul meditațiilor și al bursei lunare pe care D. o primește prin Future Acceleration Program, din 2021, nu știe cum s-ar fi descurcat cu băiatul. „D. e mai diferit, el mai mult stă la școală, apoi face teme, nu prea stă el pe stradă”, spune mama.

Băiatul își gestionează singur banii de bursă și alocație, își cumpără haine și încălțăminte. „Dacă nu era venitul ăsta pentru cel mic nu puteam face față. Are bursa, se îmbracă, se încalță. Îl ajută de la Fundație și cu caiete”, spune Fănuța.

Prietenul lui cel mai bun este un coleg de clasă, de la care a și aflat despre programul UiPath Foundation. Colegul îi tot spunea cât de mult îl ajută meditațiile și ce bucuros ar fi dacă i s-ar alătura. Au așteptat un telefon de la fundație o vreme; mama povestește zâmbind că D. o întreba mereu când va primi vestea de la Fundație, „parcă se întristase”. E bucuros că e în program, dar și că îl are pe prietenul său aproape. „Când suntem amândoi undeva, parcă e mai bine”, spune D.

Meditațiile îi sunt utile, spune D., pentru că la engleză înțelege cu adevărat ceva. Nu s-ar descurca doar cu lecțiile de la clasă. Profesorii de la meditații le spun mereu că pot întreba orice când nu știu și asta e liniștitor. „Profesorii sunt englezi”, spune D., „vorbesc altcumva engleza și acum am început să înțeleg mai bine”.

„Și pentru mine sunt bune meditațiile”, spune râzând mama. Ea nu știe să-l sprijine de când e la gimnaziu, așa că e recunoscătoare că „doamnele îl ajută foarte mult, dacă nu știe ceva, îl ajută, dau înapoi și îi explică. Sunt foarte bune.” Vara trecută l-a lăsat cu încredere în tabăra Fundației, pentru că „e mare, trebuie să se descurce și singur în viață”. D. spune că excursia l-a relaxat și crede că pentru orice elev e important să aibă astfel de ieșiri în natură.

„E un copil deschis să-și spună părerea, ceea ce mi se pare interesant”, spune și Cătălin, mentorul lui D. din cadrul programului de mentorat al fundației. Copiii din București și Cluj au întâlniri periodice cu un mentor desemnat, din echipa companiei UiPath, cu care vorbesc despre joburi, pasiuni, ies în oraș, se joacă împreună.

Visul lui D. este să lucreze în IT. Mama spune că-și dorește pentru el orice vrea băiatul și-l face fericit. Speră ca bursa să continue și cât va fi la liceu fiindcă e o resursă care-l ajută să se țină cum trebuie de școală.

În întâlniri regulate, S. vorbește, alături de alți copii, despre emoții și despre comunicare, despre lucrul în echipă sau, separat, despre ce ar vrea să facă în continuare. Discuțiile individuale au venit cu un test de personalitate din care pot reieși câteva meserii care i s-ar potrivi. E vorba despre o inițiativă dedicată copiilor din cadrul Future Acceleration Program al UiPath Foundation, care-și propune să-i sprijine să se gândească la viitorul lor și la viitoare drumuri profesionale pe care le-ar plăcea să pășească.

Cum unele cu altele sunt în strânsă legătură - visuri de carieră, cum îți e acasă, ce simți zilnic -, emoțiile și discutarea lor reprezintă o parte importantă din întâlniri. S., fire mai emotivă, a reținut din discuții că un refuz poate fi acceptat, că își poate controla emoțiile.

De exemplu, la reprezentațiile de dansuri populare la care participă încă din clasa a VI-a, S., acum într-a X-a la un liceu cu profil comerț, nu prea mai are emoții.

Concursul de mate, alt loc în care S. a reușit să se împrietenească cu emoțiile ei, i s-a părut o experiență plăcută, bună ca să se mai obișnuiască cu testele, evaluările care vin în doi ani la final de liceu, dar și stresantă. Faptul că pierdea din celelalte ore pentru pregătiri la mate a îngrijorat-o. Nici nu știuse să rezolve toate punctele, lucru care a alarmat-o un pic, însă la final s-a liniștit și și-a amintit că e într-o clasă cu profil de comerț.

S. e la vârsta la care încă se întreabă ce vrea să facă. În întâlnirile de consiliere vocațională, dar și cu Olimpia, coordonatoarea locală a programului, parte din Asociația „Inimă de Copil”, vorbește despre cum ar vrea să se facă educatoare. Pe de altă parte, îi surâde și meseria de contabil sau o direcție antreprenorială. Chiar dacă nu s-a decis încă, îi face bine să despice gândurile astea într-un grup.

S. a intrat în Future Acceleration acum trei ani. Prima interacțiune de grup a fost în tabăra de la Cheile Grădiștei. Pentru S. a fost

memorabilă pentru că și-a făcut mulți prieteni cu care se înțelegea, inclusiv de la București. A fost și o piscină în care se jucau și un deal pe care trebuia să-l urce de trei ori pe zi ca să ajungă la locul în care mâncau. S-au uitat la filme, s-au relaxat, au făcut și sport.

În aceste începuturi au ajutat-o mult și meditațiile de la română, matematică, apoi engleză, pentru evaluarea națională care urma la final de-a VIII-a. „Au fost de mare ajutor, pentru că de pregătiri nu aveam bani și toată lumea făcea”, spune mama ei. Se făceau și la școală, uneori, dar mai ales pe timp de pandemie, unele ba se întâmplau, ba nu.

Dacă o întrebi de gândurile ei de plecare din comună, S. îți va spune că vrea să exploreze ori la Iași, unde și sora mijlocie, care e un model pentru ea, e la facultate, ori Bucureștiul. Galațiul rămâne prea familiar și prea apropiat pentru o schimbare. Pentru schimbări mai mici sau mai mari strânge și banii care vin lunar din bursele programului. La început pentru un telefon, apoi pentru haine sau culegeri. Bani pentru pachete la școală sau chiar pentru excursii, într-o familie în care mama ei are grijă de gospodărie și de ea și sora care lucrează de acasă, iar tatăl lucrează în construcții de dimineața până seara.

Era oricum un copil cuminte, spune mama ei, „dar de când a intrat în program (UiPath Foundation) are o activitate în plus care o face să se simtă mai bine, iar faptul că primește și bursa în seamnă un ban în plus pe care noi nu aveam cum să i-l dăm când avea nevoie.”

S. se înțelege bine cu mama ei, când e ceva ce o deranjează știe că poate vorbi cu ea, „și vedem care e situația și cum putem s-o rezolvăm”. De exemplu, momentele în care se simte diferită la școală, când vede că unii au mai multe posibilități, că sunt „care mai de care mai îmbrăcați” sau cu mai mulți bani de buzunar. Mama o încurajează să treacă peste și să fie puternică, că nu-i trebuie mai mult, că mâncare are acasă. Mama și surorile au încurajat-o pe S. și când a fost vorba să intre în programul UiPath Foundation. Directoarea îi anunțase la școală că va înscrie câțiva copii, dintre care mai mulți au renunțat, apoi. S. a fost și ea pe punctul de a refuza. „Am convins-o spunându-i că directoarea nu degeaba a ales-o în proiect.

Te-a ales pentru că ești bună la învățătură.” E prima oară când cineva din familia lor primește susținere din exterior, i-au spus și surorile că ele nu au avut așa oportunitate. „Așa că tu, profită.”

Iar dacă S. e fericită cu modulele ei de la comerț, și mama e fericită și o ascultă la cumpărături când povestește despre produse sau ce a învățat despre profilul de consumator. „Dacă le văd pe picioarele lor, cu serviciu, sunt cea mai bucuroasă, duceți-vă și învățați, le-am zis, că afară (la animale sau la mătură) nu am nevoie de voi, voi vedeți-vă de treabă. Asta e munca voastră deocamdată.”

Dacă ar fi să-l descrie cuiva care nu-l știe, mama lui C. ar spune despre fiul ei că e un băiat liniștit, rușinos, retras, care și-a văzut de treaba lui. Crede că și datorită acestui fel de-a fi, C. a fost selectat în Future Acceleration Program, „a învățat, a fost cuminte”.

Mama lui C. își amintește în primul rând de tabăra în care băiatul ei a fost plecat în 2019 și care speră să poată fi replicată. „Noi nu prea i-am scos, nu am unde să-i duc; nu au fost nici în tabere, nici la mare, nici la munte, nu am avut nici posibilități, nici timp”, cu patru

copii de crescut și cu un soț bolnav acasă. „Poate mai vede lumea”, speră mama lui C., „nu doar satul, comuna, până la Bârlad și acasă.”

C., acum a X-a la un liceu din Bârlad, e în programul UiPath Foundation dintr-a VIII-a și tot tabăra din 2019 e o amintire cheie, când vine vorba de începuturi. Pentru că erau multe dulciuri, pentru piscină, pentru concursul de talente la care a participat cu un număr de magie cu cărți care i-a ieșit. Tot atunci, povestește Alina, la un exercițiu de cunoaștere, C. spunea că inițiala prenumelui său vine și de la „carismatic”, cum observase oricum lumea în jur că e.

C. e unul dintre cei 35 de copiii din comunitatea din Vaslui, parte din Future Acceleration Program. Contextele zonei implică printre altele, gospodării izolate pe dealuri, familii care ajung rar la oraș, poate doar pentru urgențe, zone în care microbuzul nu poate ajunge, părinți care își retrag copiii de la școală pentru că nu-i mai pot susține financiar.

Pe lângă încărcătura locală, într-un an încărcat și cu presiunea unui examen național, meditațiile de la română, matematică și engleză din programul UiPath Foundation l-au ajutat pe C. adesea să rumege subiectele. „La mate a fost o modalitate bună să înțeleg materia, să-mi pun lecția în ordine pentru școală”. La română au făcut multe comentarii pe poezii, și exerciții pe text.

Pe C. l-a fascinat și un curs de fotografie inițiat prin Future Acceleration Program, unde au primit aparate cu filme. „Făceam fotografii la ce voiam, la tot ce mi se părea că merită”, spune C., „apoi la ore trebuia să povestim despre asta în engleză, și asta a fost interesant”. Discuțiile erau despre ce exprimă fotografiile, despre ce sentimente dau copiilor. A fost prima oară când C. a pus mâna pe un aparat foto și i s-a părut „super fain”. La început nu știa cum se fac fotografiile, apăsa pe buton dar ceva nu funcționa. Apoi s-a obișnuit și rămânea fără poziții de cât de multe voia să surprindă. Uneori mergea cu prietenii pe câmpuri. Sau prin păduri. A pozat case, flori, animale, câini, pisici, capre, „tot ce aveam pe acolo”.

Alte premiere au fost și acum doi ani pentru C., când prin voluntarii companiei UiPath, a avut acces la o platformă pe care s-a putut juca cu programarea în jurul unui robot, astfel încât să facă ce

comenzi îi dă. „Puteam să facem robotul să apese click, să controleze tastatura sau să intrăm pe Youtube fără niciun click.”

Pe C. îl pasionează zona de informatică, de-asta a intrat la liceu la profil mate-info. Tot pe filiera tehnologiei, C. își amintește și de tabăra mai mică la care a participat în 2021 pe lângă Bârlad, cu copiii din comunitatea din Vaslui, unde s-au întâmplat mai multe lucruri sonore. Un atelier la care puteai să scoți sunete de tot soiul de aparate, „am aflat că poți scoate sunete și din plante”, spune C., „trebuia doar să apeși o petală”. Apoi au mai fost ochelarii de realitate virtuală prin care s-a uitat pentru prima oară.

Pe lângă toată tehnologia, e importantă și partea de soft skills, angrenate și antrenate într-o serie de întâlniri de consiliere vocaționale. C. povestește de un grup în care vorbesc despre un tren cu mai multe gări și despre opriri în fiecare gară, pentru explicații concentrate. „Vorbim despre cum să avem mai multă încredere în noi, despre limbaje de comunicare, lucru în echipă, despre cum să fii un bun ascultător, de ce studii sau calificări ai nevoie pentru un anume tip de job sau cum să gândești pe termen lung.

Pe termen lung acționează și C. când își pune bursa lunară din program deoparte, pentru când va veni vremea să se decidă încotro, după liceu, pentru facultatea. Dacă într-a VIII-a nu și-ar fi imaginat că o să ajungă astăzi aici, la liceul la care e, în UiPath Foundation Program, acum îi place nivelul de încredere pe care-l are în el însuși.

E timid, dar se descurcă, cum spune mama lui. „În weekend mă ajută la treabă, mai taie lemne, mai aduce apișoară, ajută la bucătărie; e sprijin și când nu mă descurc cu ceva pe telefon.” Mama lui e bucuroasă că a putut să-i dea lui C. un start în viață. „Dacă pornirea e bună, el știe că trebuie să meargă înainte, să nu facă rele, să nu fure, să nu facă necazuri. Vezi-ți de treabă, i-am spus, și alege tot ce e bun de la ceilalți.” Întotdeauna i-a îndrumat pe toți frații spre școală. „Ți-e rău, iei o pastilă, nu sta, du-te că pierzi firul și nu mai înțelegi; atât cât poate, atât cât îl duce capul. Mă bucur că a intrat copilul și în programul fundației, când nici nu-mi imaginam să existe așa ceva.

Early Education FORWARD

Așa cum plantele trebuie udate la rădăcină ca să dea roade, la fel și copiii trebuie susținuți de mici pentru a se dezvolta sănătos în mediul lor.

Este ceea ce ne propunem să facem prin programul Early Education Forward, prin care asigurăm acces la educație timpurie de calitate preșcolarilor din comunitățile vulnerabile în care intervenim. Oricât ne-am dori ca educația să fie la fel pentru toți, realitatea ne arată că unii copii sunt dezavantajați. Din 2020, procentul copiilor în risc de sărăcie din România a crescut la aproximativ 50% - 1 din 2 copii din România se confruntă cu sărăcia. Prin eforturile noastre, încercăm să le aducem speranța unui viitor mai bun, iar asta înseamnă să prevenim cât mai mult decalajul educațional pe care riscă să-l aibă odată cu începerea școlii, decalaj ce poate duce chiar la abandon școlar. În același timp, ne uităm la toate sursele care îi ajută să crească, iar printre cele mai importante se află cadrele didactice, cărora le oferim acces la oportunități de formare și sprijin pentru a se adapta mai ușor cerințelor educaționale actuale. Mai mult, contribuim la dotarea spațiilor școlare cu resurse educaționale de calitate.

Partenerul nostru strategic în acest program, încă din 2019, este Asociația OvidiuRo. Misiunea lor, cu care și noi rezonăm, este de a face educația preșcolară accesibilă și eficientă pentru toți copiii din România, în special pentru cei din grupuri vulnerabile.

Împreună, am adus în comunitățile noastre din Botoșani, Galați, Olt și Vaslui proiectul asociației, „Fiecare copil merită o poveste”, al cărui scop este ca toți copiii să fie pregătiți să învețe să citească când intră în școala primară. Împreună, am adus în comunitățile noastre din Botoșani, Galați, Olt și Vaslui proiectul asociației, „Fiecare copil merită o poveste”, al cărui scop este ca toți copiii să fie pregătiți să învețe să citească când intră în școala primară.

Rezultate 2021

Peste 13.000 de copiii au primit cărți, în cadrul proiectului „Fiecare Copil Merită o Poveste”, derulat în județele Botoșani, Galați, Vaslui.

Am oferit grădinițelor din mediul rural — din județele Botoșani, Galați, Olt și Vaslui — 85 de GrădiBiblioteci.

Peste 1000 de profesori au participat la sesiuni de pregătire online.

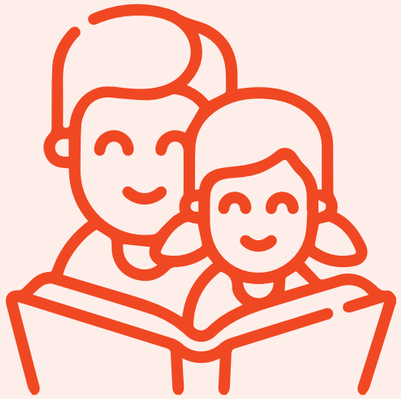

Am organizat 30 de ateliere de vară „Șotron”, prin care copiii rămân conectați la învățare chiar și în vacanță.

Nurture Teachers' POTENTIAL

Parteneriatul nostru strategic cu Teach for Romania a continuat și în 2021, obiectivul fiind același: susținerea profesorilor care predau în comunități vulnerabile prin acces la metode și resurse de predare moderne și actualizate.

În cadrul acestui parteneriat susținem profesorii înscriși în programul Teach for Romania și procesul de integrare a acestora în școlile publice din zone defavorizate. Pe lângă accesul oferit la activități educaționale menite să îi sprijine să își dezvolte competențele cheie (leadership, reziliență, gândire critică, gândire strategică), sesiuni de mentorat și de coaching, acești profesori au beneficiat de microgranturi cu ajutorul cărora și-au propus să implementeze proiecte relevante și de impact în comunitățile în care predau.

O altă componentă a parteneriatului nostru este „Teaching as Leadership" — un proiect prin care sprijinim profesori din București și 4 județe — Galați, Vaslui, Botoșani și Cluj, oferindu-le sesiuni de pregătire care să îi ajute să-și adapteze tehnicile și metodele de predare nevoilor specifice ale elevilor.

Tot în 2021, am fost alături de Teach for Romania și am lansat în parteneriat EDU START (www.edu-start.ro), primul instrument de testare a abilităților socio-emoționale la elevi, în context școlar. Acesta poate fi folosit gratuit de către toți profesorii din România de la ciclurile primar gimnazial, pentru a vedea în ce măsură elevii au încredere că pot performa, își pot gestiona emoțiile, relaționează cu ceilalți și își urmăresc obiectivele.

Cu ajutorul EDU START, profesorii se pot uita la 4 dimensiuni: determinare, autoreglare, conștientizare socială și autoeficacitate. Astfel, au o imagine perceptuală, de ansamblu, asupra elevilor cu privire la anumite comportamente, abilități sau competențe pe care le au sau pe care le-au deprins.

46 de profesori au absolvit programul Teaching as Leadership.

8850 de elevi au fost susținuți indirect prin intermediul profesorilor Teach for Romania.

Digital Literacy

Potrivit unui raport recent Eurostat privind competențele digitale ale tinerilor din Europa (16—24 ani), cei din România se clasează pe ultimul loc în UE. 56% dintre aceștia dețin competențe digitale de bază, față de media UE de 80%.

Nu numai aceste cifre, dar și experiența pe care am avut-o când ne-am propus să stabilim nivelul de cunoștințe digitale ale copiilor din programe, ne-au făcut să realizăm că nu există un instrument standardizat care să ne permită să facem această măsurătoare. Din dorința de a schimba această realitate, am încheiat parteneriatul cu Brio, platformă ed-tech de măsurare a performanței educaționale, avizată de Ministerul Educației și Cercetării.

Alături de ei, ne-am propus să dezvoltăm primul instrument de evaluare standardizată a literației digitale. Este vorba despre teste online ce măsoară competențele digitale de la 6-7 ani la peste 18 ani și vor putea fi utilizate gratuit pentru toți elevii din România.

„Lansarea versiunii beta a acestui instrument standardizat marchează un moment cheie al parteneriatului nostru cu Brio, prin care ne-am propus să măsurăm, la nivel național, competențele digitale ale elevilor. Acest instrument va fi disponibil, gratuit, celor peste 2,8 milioane de elevi din România. Pentru a rămâne dedicați obiectivului nostru de a susține copiii din medii defavorizate, eforturile noastre vor merge în direcția asigurării vizibilității și accesibilității acestui instrument elevilor și cadrelor didactice din zone și comunități vulnerabile, unde decalajele educaționale și sociale deja existente au fost amplificate de contextul pandemic”, spune Raluca Negulescu-Balaci, Directoare Executivă, UiPath Foundation.

Testele măsoară competențele elevilor legate de interacțiunea cu diferite device-uri și programe digitale, în contextul unor scenarii variate: școală, casă și familie, prieteni și hobby-uri. Literația digitală poate fi observată, măsurată și dezvoltată prin intervenții pedagogice, de aceea acest instrument vine și în sprijinul profesorilor și învățătorilor, care pot folosi acest instrument la clasă pentru evaluarea capacităților elevilor. Testele sunt dezvoltate în concordanță cu reglementările Cadrului European pentru evaluarea competențelor digitale emis de Comisia Europeană și cuprind mai multe niveluri de dificultate, corespunzătoare competențelor digitale pe care ar trebui să le dețină fiecare copil, pentru toate nivelurile de vârstă.

Reacția noastră împotriva COVID-19

Al treilea an de activitate pentru fundație a reprezentat, în același timp, al doilea an de pandemie la nivel global. O perioadă chiar mai grea decât cea precedentă, dar care nu a reușit să doboare încrederea, voința, generozitatea și puterea de acțiune a comunității noastre neobosite.

Împreună pentru #OxygenForIndia

Implicarea oamenilor ne-a ancorat în prezent și a făcut ca rădăcinile noastre să fie și mai puternice, atât în România, cât și în India, unde criza sanitară a înregistrat într-o singură zi aproximativ 400.000 de îmbolnăviri. Alături de comunitatea globală a angajaților UiPath și de compania UiPath ne-am mobilizat rapid și într-o singură săptămână am reușit să strângem banii de care aveam nevoie pentru a umple două avioane cu butelii de oxigen pentru persoanele din India, grav afectate de COVID-19.

385 de angajați au donat, contribuția totală a UiPath Foundation, UiPath și a comunității globale de angajați UiPath ridicându-se la 1,26 milioane de dolari, echivalentul a peste 252.000 de ore de oxigen pentru persoanele grav afectate de virus.

Rezultate

385
de angajați UiPath au donat

1,2 milioane de dolari
Contribuția totală a angajaților UiPath + compania UiPath + UiPath Foundation

peste **250.000**
de ore de acces la oxigen

Voluntariatul în UiPath Foundation

Într-un alt an greu, copleșitor, în care energia oamenilor a scăzut și oboseala s-a instalat și mai mult în viața noastră, voluntarii au ales să fie în continuare alături de noi.

Activitățile noastre sunt realizate împreună cu voluntarii UiPath, angajați entuziaști și dedicați, care contribuie zi de zi la misiunea fundației și a căror implicare joacă un rol puternic în toate proiectele noastre. Ei ne sprijină necondiționat în toate domeniile și departamentele care țin de competențele lor, indiferent că vorbim de tehnic, administrativ, juridic, design, dezvoltare web sau traducere.

Voluntarii sunt cei care ne-au ajutat să distribuim produse alimentare și de igienă familiilor din România afectate de Covid-19, au susținut workshopuri de Robotic Process Automation, training de „Dream Management” sau sesiuni inspiraționale pentru copiii din Future Acceleration Program, cărora le-au povestit experiențele lor personale și cum au trecut prin momentele grele până să ajungă la îndeplinirea obiectivelor. „Vă mulțumesc pentru că ne-ați transmis atâtea informații și pentru că ați povestit întâmplările triste din viața dumneavoastră!”, a spus unul dintre copiii participanți

Pe lângă rolul de traineri, voluntarii sunt, la rândul lor, participanți în cadrul diferitelor programe de dezvoltare. Încă de la înscrierea lor în comunitate, sunt formați de specialiști, care îi învață cum să comunice cu copiii și îi sprijină constant când au dileme în relația cu adolescenții mentorați. Un alt training important în 2021 a fost cel despre abilitățile socio-emoționale, organizat alături de Teach for Romania, unde angajații au înțeles mai bine rolul lor în programul de voluntariat.

Însă, cele mai așteptate și apreciate momente sunt activitățile de Crăciun sau taberele de vară, unde angajații UiPath au un rol și pe care le iubesc la fel de mult precum cei mici.

Rezultate

70

de angajați UiPath

peste

2000

de ore de voluntariat

Susținătorii noștri

Pe lângă voluntari, mai avem o întreagă echipă de susținători, care ne este alături la evenimentele sportive. În august 2021, peste 460 de angajați ai companiei UiPath, cât și membri ai familiilor lor, au participat la UiPath Foundation Marathon 2021, o inițiativă a UiPath, unde aceștia ne-au ajutat să ne facem cunoscută misiunea: aceea de a le oferi copiilor acces la educația de calitate.

Programul de mentorat

Programul de mentorat derulat în România și în India a avut scopul de a-i inspira pe copii și de a le oferi ocazia de interacțiune cu persoane care le pot deveni model în viață, precum și dezvoltarea abilităților non-cognitive: munca în echipă, rezolvarea de probleme, luarea deciziilor, dezvoltarea abilităților de conducere, identificarea propriilor interese și abilități. Dezvoltarea acestor abilități este urmărită pe parcursul a doi ani de intervenție, primul an de mentorat

fiind axat pe învățarea pe bază de proiect, iar cel de-al doilea an urmând a fi unul prin care copiii, alături de mentori, își vor descoperi interesele pentru o anumită carieră.

În 2021, programul de mentorat a fost implementat utilizând o abordare de învățare bazată pe proiecte care pot fi legate de evenimente curente sau trecute. Indiferent de subiect, proiectul dezvoltă încredere în sine în persoanele îndrumate. Mentorii și copiii au lucrat în echipe (doi mentori și doi copii) și, rezolvând mici probleme sau situații, copiii au devenit mai activi. Proiectele au fost distractive și interactive și au încurajat învățarea reciprocă. În contextul dat de pandemie, programul de mentorat a fost adaptat și a presupus interacțiuni online și față în față.

Pentru rezultate cât mai bune ale proiectului și pentru a veni în sprijinul mentorilor cu sprijinul partenerilor noștri de la „Noi orizonturi”, am creat „Ghidul mentorului”, un document complex, care are rolul de a-i îndruma pas cu pas pe mentori în călătoria lor alături de copii și la care se pot întoarce ori de câte ori doresc să se inspire.

În 2021, in România au fost 8 mentori în Cluj și 36 de mentori în București.

În India, programul de mentorat s-a desfășurat cu sprijinul organizației Dream a Dream, până în iunie 2021, și a implicat 15 mentori și de 30 de copii înscriși în programul nostru.

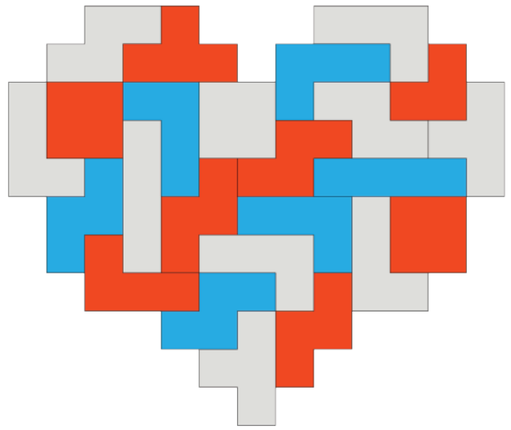

Cine SUNTEM

UiPath Foundation Board

Vargha Moayed, *Preşedinte Board*
Andreea Baciu, *Membră a Boardului*
Corina Puiu, *Membră a Boardului*
Liana Tîrcă, *Membră a Boardului*
Ştefan Cibian, *Membru al Boardului*
Luciana Lixandru, *Membră a Boardului*

Global Advisory Board

Akila Somasegar

Echipa fundației

Raluca Negulescu - Balaci, *Directoare Executivă*
Cătălina Rață, *Programs Manager*
Bogdan Mihăescu, *Finance Manager*
Codruța Iovănaș, *Communication Manager*
Denisa Colțea, *Social Media Specialist*
Andreea Pănoiu, *Programs Coordinator*
Mina Gălii, *Coordonator local Ferentari*
Ciprian Tehei, *Coordonator local Cluj*
Andreea Irimia, *Programs Officer*
Irina Lonean, *Consultant monitorizare și evaluare impact*
Miruna Mihălcescu, *Executive Assistant*
Gina Apolzan, *Coordonator voluntari și mentori*

Date FINANCIARE

Cheltuieli totale
3.399.736,00 $

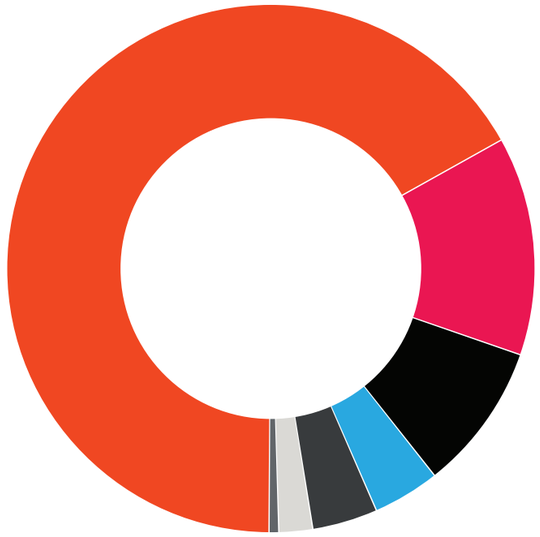

67% Programe educaţionale România şi India

13% Fondul de urgenţă Covid-19

9% Comunicare şi sustenabilitate

4% Costuri de management

4% Costuri de administrare

2% Cheltuieli neprevăzute

1% Monitorizare şi evaluare

Buget total
4.169.956,00 $

45% Donatori individuali

34% UiPath

21% Fonduri de rezervă

Firmă de audit
Grant Thornton

Încheiere

Îți mulțumim că ai parcurs alături de noi călătoria prin 2021, un an atât de important pentru fundație. Așa cum ai observat, sunt multe proiecte pe care le vom dezvolta în 2022 și ne-ar plăcea să fii în continuare aici, să le putem povesti împreună.

Nu dăm din casă, doar îți șoptim că unul dintre ele va fi dezvoltat în parteneriat cu NABU, organizație din SUA, și OvidiuRo, și are ca obiectiv lansarea unei aplicații de citit pentru copii. Împreună visăm să ajutăm cei mai vulnerabili copii și familiile acestora să aibă acces la literatură de la vârste fragede. Mai mult, vrem să le insuflăm valori ca diversitatea și incluziunea prin intermediul cărților de acest gen, special create pentru ei.

Un alt proiect este Caleidoscop, prin care ne propunem să continuăm misiunea „Future Acceleration Program". Programul își propune să ofere experiențe educative tinerilor liceeni care provin din familii defavorizate, prin: burse de studiu, acoperirea costurilor de întreținere, experiențe școlare, acces la o platformă digitală de educație.

Am spus deja prea multe, dar te invităm să fii la curent cu noutățile noastre:

uipathfoundation.com

facebook / instagram / linkedin